

Sygn. akt IV KK 436/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie A. S.

skazanego z art. 157 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w J. z dnia 22 października 2012 r., ,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze grzywny wymierzonej za czyn z pkt 1 i karze łącznej (pkt
3) oraz opłaty (pkt 4) i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J., wyrokiem nakazowym z dnia 22 października 2012r., uznał A. S. za winnego tego, że:

1) „w dniu 16 maja 2012 roku na ul. W. poprzez uderzanie pięściami, kopanie i zepchniecie ze schodów P. Z. naruszył czynności narządu jego ciała na okres

powyżej siedmiu dni”, tj. czynu z art. 157 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;

2) „w dniu 16 maja 2012 r. na ul. W. kierował pod adresem P. Z., groźby pozbawienia życia i zdrowia, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia”, tj. czynu z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;

3) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Wyrok ten, wobec niezłożenia sprzeciwu, uprawomocnił się w dniu 3 listopada 2012 r.

Obecnie kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wniósł – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. – Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec A. S., w postępowaniu nakazowym kary łącznej grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, w sytuacji gdy przepis ten przewiduje możliwość wymierzenia kary grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, jako że zaskarżony wyrok nakazowy został wydany z rażącym naruszeniem art. 502 § 1 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu w postępowaniu nakazowym można orzec m.in. karę grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych. Określony tu górny pułap grzywny odnosi się zarówno do kar jednostkowych orzekanych za poszczególne zbiegające się przestępstwa, jak również do wymierzanej na ich podstawie kary łącznej. Niezastosowanie się do ograniczenia wskazanego w art. 502 § 1 k.p.k., co do

wysokości grzywny w postępowaniu nakazowym, i skazanie oskarżonego na tę karę w liczbie stawek wyższej, stanowi rażące naruszenie powołanego przepisu. Tymczasem Sąd Rejonowy wymierzył skazanemu A. S. wyrokiem nakazowym za czyn przypisany mu w pkt 1 karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych oraz karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, a więc przekraczającą maksymalną dopuszczalną granicę określoną w art. 502 § 1 k.p.k.

Dlatego Sąd Najwyższy uznając kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną, uchylił wyrok w zaskarżonej części, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny jednostkowej – wymierzonej za czyn z pkt 1 oraz kary łącznej (pkt 3), a także zasądzoną od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłaty i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania, w trakcie którego Sąd ten będzie zobowiązany do respektowania art. 502 § 1 k.p.k.